

TISKOVÁ ZPRÁVA

Výstava fascinujících portrétů významných maorských osobností od Gottfrieda Lindauera začíná jako zlatý hřeb programu Plzeň 2015 v Západočeské galerii

Na 50 portrétů novozélandských Maorů uvidí v Západočeské galerii v Plzni od 6. května návštěvníci vůbec první retrospektivní výstavy Gottfrieda Lindauera, plzeňského rodáka, který odešel v roce 1874 na Nový Zéland. Portréty pocházejí ze sbírek Auckland Art Gallery Toi o Tāmaki, jejíž poradní sbor Haerewa tvořený maorskými vědci a umělci a vyjadřující se ke správě maorského umění vůbec poprvé dal souhlas s tím, aby tento národní poklad opustil zemi svého vzniku. Vernisáži výstavy, která je jedním z nejdůležitějších součástí programu Plzeň – Evropské hlavní město kultury 2015, předchází tradiční maorský obřad, kdy zástupci Haerewy za zvuku modliteb a zpěvů vyjadřují úctu ke svým předkům, jejichž portréty pro ně představují živoucí bytosti, s nimiž udržují hluboký vztah. Kromě portrétů Maorů plzeňská výstava představí dílo malíře Gottfrieda Lindauera v celé šíři i z českých státních, církevních a soukromých sbírek, tedy tvorbu ještě před odchodem na Nový Zéland.

„Už samotná příprava byla velice citlivá a náročná – do Plzně přivážíme novozélandský národní poklad a tomu odpovídá i péče a zájem ze strany Maorů,“ vysvětluje ředitel Západočeské galerie Roman Musil. *„Tento náročný a rozsáhlý projekt je důkazem, jak titul Evropského hlavního města kultury pomáhá plzeňským kulturním institucím vyrůst na evropskou úroveň. Za takovou výstavu by se nemusela stydět ani Národní galerie. A s rozpočtem, s jakým pracujeme, by to bez Evropského hlavního města kultury nebylo možné. Zároveň to ovšem vyžaduje vysokou profesionalitu a odbornou úroveň pořádající instituce, což Západočeská galerie pod vedením Romana Musila bezesporu naplňuje,“* zdůrazňuje programový ředitel Plzně 2015 Jiří Sulženko.

Gottfried Lindauer (1839–1926) patří mezi české autory s mimořádně zajímavým osudem, který ovšem až dosud čekal na plnohodnotné zhodnocení svého díla. Je jedním z nemnoha malířů, kteří s evropským akademickým školením opustili starý kontinent a svůj talent i profesní dráhu rozvíjeli v pro ně neznámém prostředí mimoevropských kultur. Na Novém Zélandu Lindauer proslul jako vynikající malíř původního maorského etnika a v dnešní době je zde považován za jednoho z nejpopulárnějších umělců tzv. koloniálního období. V českém prostředí byl až dosud naopak znám pouze úzké skupině specialistů, věnujících se umění 19. století. Ceněny jsou zejména jeho portréty slavných kmenových náčelníků, kteří se od 40. do 60. let 19. století účastnili britsko-maorských válek a stávali se symbolem doznívající éry starého Nového Zélandu. Lindauer je zobrazil v hieratických postojích, ve slavnostních oděvech, se zbraněmi a amulety a zejména s typickým tetováním na tvářích i jinde po těle, které určovalo jejich osobní i kmenovou identitu. Lindauer z Nového Zélandu, kde žil až do své smrti v roce 1926, udržoval četné kontakty s českým prostředím a zejména Náprstkovu muzeu v Praze příležitostně posílal také některé předměty, vztahující se k životu domorodých Maorů. V českém prostředí je Lindauerovo dílo doloženo jen několika málo příklady, zejména v Římskokatolické farnosti ve Valašských Kloboukách, v Západočeském muzeu v Plzni a v Národním muzeu – Náprstkově muzeu asijských, afrických a amerických kultur.

Výstavu pořádá Západočeská galerie v Plzni v rámci projektu Plzeň – Evropské hlavní město kultury 2015 ve spolupráci s Auckland Art Gallery Toi o Tāmaki, Národním muzeem – Náprstkovým muzeem asijských, afrických a amerických kultur, Západočeským muzeem v Plzni a dalšími institucemi.

Kontakty pro média

Eva Reitspiesová – PR Západočeská galerie v Plzni
+420 731 474 266
reitspiesova@zpc-galerie.cz

Mirka Reifová – PR Plzeň 2015
+420 606 090 801
reifova@plzen2015.cz

DÍLA PREZENTOVANÁ NA VÝSTAVĚ

Většina zápůjček pochází z Auckland Art Gallery Toi o Tāmaki: jedná se o 44 portrétů a 2 velké žánrové malby. Několik dalších portrétů (4) se podařilo zapůjčit ze sbírek Museum of New Zealand Te Papa Tongarewa ve Wellingtonu.

Z českých zapůjčitelů, kteří doplnili zahraniční kolekci maorských portrétů Gottfrieda Lindauera, se jedná o následující sbírky: Národní muzeum – Náprstkovo muzeum asijských, afrických a amerických kultur (2 portréty) a soukromou sbírku (1 nově objevený portrét).

Z české provenience pochází dále také ukázky Lindauerovy rané tvorby. Ta je zastoupena zápůjčkami ze Západočeského muzea v Plzni (10 portrétů plzeňských měšťanů včetně raného autoportrétu) a z Římskokatolické farnosti Valašské Klobouky (9 náboženských maleb).

Vedle maleb jsou na výstavě k vidění předměty a dokumenty související s malířovou osobností a tvorbou: jedná se především o předměty etnografického charakteru (pláště, zástěrky, dřevěný kyj ad.) a dokumenty zastoupené v podobě originálů (korespondence) či faksimilí (Lindauerovy kresby, dopisy, fotografie) opět ze sbírek Národního muzea – Náprstkova muzea asijských, afrických a amerických kultur. Součástí tohoto celku je Lindauerova návštěvní kniha *Pukapuka Mo Nga Manuhiri Tangata Matakītiki* z let 1901–1918 rovněž zapůjčená Auckland Art Gallery Toi o Tāmaki.